

Sygn. Akt XVII AmE 344/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Jolanta Stasińska**

Protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Banaszek

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2021 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **A. M. (1)**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania A. M. (1) od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 22 października 2019 roku, Nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w punkcie 2 w ten sposób, że: obniża nałożoną karę pieniężną do kwoty 40.000,00 zł (czterdzieści tysięcy złotych),
2. oddala odwołanie w pozostałej części,
3. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 344/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 22 października 2019 r., numer (...) (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 30, art. 56 ust. 6 i 6a ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, którego stroną był Pan A. M. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) z siedzibą w miejscowości G., zwany w dalszej części decyzji „Przedsiębiorcą”, w sprawie wymierzenia kary pieniężnej orzekł, że:

1. Przedsiębiorca nie przestrzegał obowiązków wynikających z koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z 25 maja 2016 r. nr (...) ze zmianą, w ten sposób, iż prowadził działalność polegającą na obrocie paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu 2 stacji auto-gazu niezgodnie z przedmiotem i zakresem działalności koncesjonowanej, ustalonym w pkt 1 ww. decyzji koncesyjnej, w następujących okresach:

a) od 1 stycznia 2017 r. do 19 grudnia 2018 r. na stacji auto-gazu w K.,

ul. (...),

b) od 11 lipca 2016 r. do 28 lutego 2019 r. na stacji auto-gazu w miejscowości M., ul. (...).

2. Za działanie określone w pkt 1 wymierzam karę pieniężną w kwocie 137 419,00 zł (sto trzydzieści siedem tysięcy czterysta dziewiętnaście złotych zero groszy).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył powód A. M. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) z siedzibą w miejscowości G., zaskarżając punkt drugi decyzji, tj. w zakresie obejmującym rozstrzygnięcie w przedmiocie wymiaru kary pieniężnej, ponad kwotę 10.000,00 zł.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

a) sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skutkującą uznaniem, że delikt powoda obarczony jest znacznym stopniem społecznej szkodliwości oraz znacznym stopniem jego winy uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej w kwocie 137.419 zł, stanowiącej równowartość ponad 2 % wartości przychodu powoda z całej działalności koncesjonowanej, podczas gdy wartość przychodu uzyskanego z działalności dwóch stacji auto-gazu objętych przedmiotowym postępowaniem, w 2018r. stanowiła równowartość ok. 3 % całego przychodu odwołującego uzyskanego w danym 2018 roku,

b) naruszenie przepisu art. 56 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo Energetyczne, poprzez pominięcie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej aktualnych możliwości finansowych powoda oraz nienależyte uwzględnienie okoliczności faktycznych przemawiających za stopniem szkodliwości czynu oraz stopniem zawinienia podmiotu i jego dotychczasowego zachowania i uprzedniej niekaralności za naruszenie obowiązków wynikających z koncesji.

W oparciu o powyższe wniósł o:

- zmianę decyzji organu w zaskarżonej części i obniżenie wymierzonej powodowi kary

pieniężnej do kwoty 10.000 zł,

- zasądzenie od organu na rzecz odwołującego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów

zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Powód wskazał, że kara pieniężna jawi się jako nad wyraz surowa i nieproporcjonalna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez przedsiębiorcę czynu. Ustalenia organu dokonane w toku przedmiotowego postępowania w zakresie obejmującym okres nieprzestrzegania obowiązków wynikających z koncesji nie są w pełni trafne. Odwołujący wskazał wszak w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, że sprzedaż na stacji zlokalizowanej w K. przy ul. (...) była prowadzona w okresie od stycznia 2017r. do 19 grudnia 2018r. Co więcej, odwołujący złożył do organu wnioski o zmianę przedmiotu i warunków koncesji w zakresie obejmującym także 2 stacje auto-gazu. W związku jednak z koniecznością przebudowy stacji wniosek taki został w powyższym zakresie wycofany przez odwołującego. Powód nie chciał dopuścić do sytuacji, gdy dane techniczne zbiornika lpg oraz inne dane dotyczące np. świadectw legalizacji nie będą odpowiadać warunkom otrzymanej w tym zakresie koncesji. Powód podkreślił, że prowadzone stacje do lipca 2016 roku były objęte koncesją. Innymi słowy, odwołujący przed tym okresem, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedawał paliwo lpg również w obu stacjach autogaz objętych niniejszym postępowaniem. Dopiero wobec zmiany przepisów określających warunki uzyskania koncesji i przedmiot działalności koncesjonowanej dotychczasowa koncesja wygasła i konieczne stało się uzyskanie stosownego uprawnienia do prowadzenia działalności w zakresie obrotu paliwami. Tym razem jednak przedmiot i zakres działalności koncesjonowanej został przez ustawę skonkretyzowany w sposób wymagający dokładnego dookreślenia wszystkich punktów sprzedaży paliw. Faktycznie rzeczony stacje autogaz nie zostały objęte wymogami i warunkami koncesji. Powód wskazał też, że jeśli chodzi o stopień szkodliwości czynu, nieprzestrzeganie przez odwołującego obowiązków wynikających z koncesji na obrót paliwami sprowadzało się w zasadzie do prowadzenia działalności na stacjach autogaz, dla których koncesja wygasła. Co do rodzaju sprzedawanego paliwa oraz warunków technicznych

stacji, to nie uległy one zmianie w stosunku do uprzedniego okresu, który obejmował koncesję również stacje w M. i K. przy ul. (...). Także znikome, w stosunku do pozostałej działalności koncesjonowanej odwołującego, przychody z tytułu prowadzenia obu stacji, przemawiają za stanowiskiem, że stopień szkodliwości czynu nie może zostać określony jako znaczny, a tym samym wymierzona kara pieniężna nie powinna w tak istotnej mierze oddziaływać na sytuację gospodarczą i osobistą odwołującego przedsiębiorcy. W kwestii dotychczasowej działalności Przedsiębiorcy uwzględnić należy fakt, że dane naruszenie jest pierwszym stwierdzonym naruszeniem przez powoda warunków koncesji.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od Powoda na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. Pozwany podkreślił, że powód w przypadku stacji auto – gazu w K. przez prawie dwuletnie okres wykonywał działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami ciekłymi na stacjach paliw, które nie były objęte przedmiotem i zakresem posiadanej przez niego koncesji. Prezes URE wskazał również, że powód nie powinien był dopuścić do sprzedaży odbiorcom końcowym paliwa przy wykorzystaniu infrastruktury technicznej, która nie została uwzględniona w koncesji na obrót paliwami ciekłymi. W każdym razie powinien był udowodnić przed Prezesem URE, że podjął wszelki możliwe kroki, aby zapobiec powstałej sytuacji. Powód działał z pełną świadomością ponieważ wykorzystywane stacje do lipca 2016 roku były objęte koncesją. Poprzednia koncesja wygasła, zaś powód nie zawniósł o ujęcie tych stacji w kolejnej koncesji z uwagi na szczegółowe dookreślenie wszystkich punktów sprzedaży paliw. Pozwany podkreślił, że powód prowadził sprzedaż paliw ciekłych na stacji auto – gazu w K., ul (...), pomimo nieuzyskania pozwolenia na użytkowanie tej stacji, co wynika z pisma z 20 grudnia 2018 r. Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla miasta K. (k. 71 akt adm.). To na powodzie spoczywał obowiązek stworzenia takiej organizacji działalności koncesjonowanej, aby wykluczyć sytuację rozpoczęcia użytkowania infrastruktury technicznej, bez wcześniejszego zweryfikowania jej przez Prezesa URE w postępowaniu administracyjnym, wszczętym na wniosek powoda i zakończonym wydaniem stosownej zmiany koncesji, co wynika wprost z przepisów ustawy oraz warunków udzielonej koncesji. Pozwany zaznaczył też, że przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy powód naruszył warunki koncesji. Do przesądzenia odpowiedzialności przedsiębiorcy wystarczyło zatem ustalenie, czy rozpoczął on eksploatację infrastruktury technicznej bez dochowania obowiązku polegającego na wcześniejszym rozszerzeniu przedmiotu i zakresu działalności koncesjonowanej. Jednocześnie wymierzając karę Prezes URE wziął pod uwagę długi okres (w przypadku stacji auto gazu w K. - prawie dwuletni okres, a w przypadku stacji autogazu w M. – ponad dwuletni okres) w czasie którego prowadzona była sprzedaż paliw przy wykorzystaniu infrastruktury technicznej, która nie została uwzględniona w koncesji.

W toku rozprawy strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca posiadał koncesję na obrót paliwami ciekłymi udzieloną decyzją z 3 lipca 2006 r. nr (...) na okres od 10 lipca 2006 r. do 10 lipca 2016 r. Przedmiot i zakres działalności Przedsiębiorcy został określony w sposób ogólny: „Przedmiot działalności objętej niniejszą koncesją stanowi działalność gospodarcza w zakresie obrotu paliwami ciekłymi.” /k. 14-16 akt adm./

Następnie decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (zwanego dalej „Prezesem URE”) z 25 maja 2016 r. nr (...), została udzielona Przedsiębiorcy koncesja na obrót paliwami ciekłymi, na okres od 11 lipca 2016 roku do 31 grudnia 2030 roku. /k. 17-20 akt adm./

W dniu 12 stycznia 2017 r. do Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w P., wpłynął wniosek Przedsiębiorcy o zmianę koncesji na obrót paliwami ciekłymi zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. 2016 r., poz. 20139) wniósł o uzupełnienie koncesji nr (...) i stosownie do zmiany ustawy z dnia 22 lipca 2016 roku na obrót paliwami ciekłymi i uzupełnienia o nr kodowe (...), (...), (...), (...) ponieważ firma prowadzi działalność w zakresie rozlew i handel hurtowy i detaliczny gazem. Z treści złożonych przez Przedsiębiorcę dokumentów wynikało, że prowadzi on koncesjonowaną działalność gospodarczą przy wykorzystaniu stacji auto-gazu zlokalizowanych w następujących miejscowościach:

1. K., ul. (...),

2. K., ul. (...),

3. M., ul. (...),

rozlewni gazu płynnego zlokalizowanej w miejscowości G. przy ul. (...) oraz przy wykorzystaniu środków transportu paliw ciekłych. / k. 21-22 akt adm. oraz: zeznania świadka M. M. – k. 74-74v, zeznania powoda A. M. (2) – k. 74v-75/

Pismem z 25 września 2017 r. znak: (...) Naczelnik Obwodowego Urzędu Miar w K. poinformował tut. Urząd o zgłoszeniu przez Przedsiębiorcę do legalizacji ponownej odmierzacza gazu ciekłego propan-butan, po terminie legalizacji poprzedniej. Miejscem ustawienia odmierzacza jest stacja auto-gazu w K. przy ul. (...). /k. 1, 2, 3 akt adm./

Pismem z 25 września 2017 r. znak: O. (...) Naczelnik Obwodowego Urzędu Miar w K. poinformował, że w dniu 13 września 2017 r. na stacji auto-gazu w K. przy ul. (...), eksploatowanej przez Przedsiębiorcę, stwierdzono w wyniku czynności kontrolnych stosowanie lub przechowywanie w stanie gotowości do użycia odmierzacza gazu ciekłego bez ważnych dowodów prawnej kontroli metrologicznej. Jednocześnie Przedsiębiorca nie okazał koncesji na obrót paliwami ciekłymi. /k. 4-11 akt adm./

Przedsiębiorca pismem z 10 października 2017 r. wniósł o zmianę koncesji na obrót paliwami ciekłymi poprzez rozszerzenie o stacje auto-gazu zlokalizowane: w K., ul. (...), w K., ul. (...), w M., ul. (...) oraz miejscowości G., ul. (...). Ze złożonych przez Przedsiębiorcę dokumentów wynikało, że posiada on:

- umowę najmu zawartą 1 marca 2005 r. z Panią A. O. dotyczącą nieruchomości położonej w K. przy ulicy (...),

- umowę najmu zawartą 1 sierpnia 2007 r. ze Spółdzielnią (...) w M., ul. (...) dotyczącą oddania w dzierżawę gruntu pod stację auto-gazu. /k. 23 akt adm./

Pismem z 19 kwietnia 2018 r. Przedsiębiorca wniósł o: „wyłączenie z wniosku złożonego do koncesji o rozszerzenie o stację (...) K. ul. (...) i stację M. ponieważ stacja ta jest w trakcie rozbudowy i modernizacji oraz stacja (...) M. nie znamy stanu faktycznego dokumentacji, która jest w trakcie sprawdzania. Stację w M. przejąłem po innym użytkowniku i nie znam stanu dokumentacji co jest w trakcie ustalania.” /k. 25 akt adm./

Decyzją Prezesa URE z 16 maja 2018 r. nr (...) (...) (...) i nr (...) (...) dostosowano posiadaną przez Przedsiębiorcę koncesję na obrót paliwami ciekłymi do wymagań wskazanych w art. 16 ust. 1 ustawy z 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r., poz. 1165 ze zm.) oraz zmieniono koncesję Przedsiębiorcy poprzez rozszerzenie koncesji o stację (...) oraz punkt dystrybucji butli z gazem płynnym. k. 27-31 akt adm./

Pismem z 25 czerwca 2018 r. nr (...) (...) poinformowano Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w P. o podejrzeniu prowadzenia przez Przedsiębiorcę obrotu paliwami ciekłymi na stacjach auto-gazu zlokalizowanych w K. na ul. (...) oraz w K. na ul. (...) niezgodnie z posiadaną przez niego treścią koncesji. /k. 12 akt adm./

Pismem z 21 sierpnia 2018 r. (...) Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej Delegatura w K. poinformował tut. Urząd, że „(...) W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 13.08.2018 r. na stacji auto-gaz w K. na ul. (...) stwierdzono, że stacja prowadzi sprzedaż gazu (...). Ww. stacja wyposażona jest w jeden odmierzacz, z którego tankowane są pojazdy a paliwo (gaz (...)) magazynowane jest w jednym zbiorniku naziemnym o pojemności 4850 litrów. Kontrolowany przedsiębiorca okazał udzieloną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki koncesję nr (...) na obrót paliwami ciekłymi na okres od 11 lipca 2016 r. do 31 grudnia 2030 r. Powyższa koncesja nie uwzględnia obrotu gazem płynnym ((...)) przy wykorzystaniu stacji autogaz zlokalizowanej w K., ul. (...), (...)-(...) K.. Przedsiębiorca prowadzi sprzedaż gazu płynnego w ww. stacji auto-gaz wbrew warunkom posiadanej koncesji. Odnośnie wskazanej stacji auto-gaz zlokalizowanej w K. na ul. (...) informuje się, że w dniu 20.08.2018 r. z zamiarem podjęcia kontroli, udano się na ww. stację, lecz jej nie zlokalizowano. Ustalono, że jedyną stacją paliw zlokalizowaną w K. na ul. (...) jest stacja paliw należąca do firmy (...) S.A. S.K.A. (K.. ul. (...)). Nie stwierdzono innej stacji paliw mieszczącej się w K. na ul. (...)” /k. 13 akt adm./

W dniu 24 września 2018 r. wystosowano do Przedsiębiorcy pismo nr (...) (...), w którym poinformowano o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z nieprzestrzeganiem warunków koncesji z uwagi na naruszenie warunku zawartego w pkt 1, poprzez dokonywanie obrotu paliwami ciekłymi z wykorzystaniem infrastruktury technicznej (stacji auto-gazu w K. przy ul.(...) nieujawnionej w koncesji na obrót paliwami ciekłymi oraz wezwano go do przedstawienia wszelkich informacji i wyjaśnień związanych z tą sprawą w terminie 14 dni od otrzymania tego zawiadomienia. /k. 32 akt adm./

Pismem z 22 października 2018 r. Przedsiębiorca przedstawił następujące wyjaśnienia: „(...) Działalność gospodarcza jest wykonywana zgodnie z warunkami wynikającymi z udzielonych koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Stacja paliw zlokalizowana w K. przy ul. (...) nie jest ujęta w koncesji, ponieważ w chwili obecnej wykonywane są prace budowlane polegające na przesunięciu budynków i urządzeń instalacyjnych. Działka ta stanowi własność A. O., a jej część jest dzierżawiona przeze mnie. (...) obecnie jest w całkowitej przebudowie wraz z lokalizacją i urządzeniami, co powoduje, że jest całkowicie wyłączona z eksploatacji. Nie jest bowiem z uwagi na zakres prac tam wykonywanych użytkowanie tej stacji. Wymóg rejestracji wszystkich oddziałów stacji – w koncesji wynika ze zmiany przepisów w tym zakresie. Nie ma jednak żadnego wpływu na bezpieczeństwo prowadzonej działalności, ponieważ stacja uzyskała wszystkie wymagane prawem decyzje. Stacja zlokalizowana w K. przy ul. (...) nie została ujęta w koncesji z uwagi na to, że znajduje się w trakcie przebudowy i wymiany urządzeń”. Wyjaśnił jednocześnie, że w jego firmie prowadzona jest w tej chwili kontrola z Urzędu Skarbowego i z tego względu jest zmuszony wykonywać wiele obowiązków z tym związanych. Z uwagi na to, że w tym samym czasie jest kontrolowany przez różne organy, które zobowiązują go do dokonywania określonych czynności w terminach nie jest możliwe dotrzymanie wszystkich terminów. Zgłosił też wniosek o zawieszenie postępowania w przedmiotowej sprawie do czasu zakończenia kontroli prowadzonej przez Urząd Skarbowy od roku 2017. Wniósł o przeprowadzenie dowodu z umowy najmu nieruchomości na okoliczność dzierżawy nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) od Pani A. O.. /k. 34 akt adm./

Z załączonej przez Przedsiębiorcę kopii dziennika budowy wydanego 30 sierpnia 2016 r. i dotyczącego inwestycji na stacji auto-gazu w K. przy ul. (...) wynikało, że ostatni wpis miał miejsce 27 października 2016 r. /k. 36-37 akt adm./

Prezes URE postanowieniem z 26 października 2018 r. odmówił zawieszenia niniejszego postępowania. /k. 46-47 akt adm./

Pismem z 19 listopada 2018 r. wezwano Przedsiębiorcę do nadesłania dokumentów niezbędnych do wyjaśnienia niniejszej sprawy. Natomiast pismami z 7 grudnia 2018 r. zwrócono się do Urzędu Miejskiego w K. oraz Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego dla miasta K. o nadesłanie pozwolenia na użytkowanie stacji auto-gazu w K., ul. (...) oraz wyjaśnienie czy Przedsiębiorca może użytkować powyższą stację. /k. 50, 52, 54 akt adm./

Pismem z 14 grudnia 2018 r. Urząd Miejski w K. nadesłał kopię decyzji nr (...) Prezydenta Miasta K. z 15 czerwca 2016 r. zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na budowę stacji gazu płynnego dla (...) sp. z o.o., na działce oznaczonej nr ewidencyjnym (...) (obręb L.) przy ul. (...) w K.. /k. 56, 57-58 akt adm./

Przedsiębiorca pismem z 18 grudnia 2018 r. wyjaśnił, że na stacji auto-gazu zlokalizowanej w K. przy ul. (...) „sprzedaż była prowadzona w okresie od stycznia 2017 r. ponieważ nie mieliśmy odpowiedzi z URE na nasz wniosek złożony w dniu 12.01.2017 r. /ze względu na wejście przepisów dot. warunków i dokumentów wymagalnych do koncesji. Koncesję otrzymaliśmy w maju 2018 r./ w załączeniu wnioski z dnia 12.01.2017 r. złożony do URE/. Nadmieniam, iż mieliśmy cały czas koncesję od rozpoczęcia działalności do roku 2030 r.” / k. 59 akt adm./

Pismem z 20 grudnia 2018 r. Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego dla miasta K. przedstawił następujące wyjaśnienia „(...) Przedsiębiorca firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przy ul.(...), nie posiada decyzji pozwolenia na użytkowanie. Roboty budowlane nie zostały zrealizowane w zakresie pozwalającym wystąpić o decyzję pozwolenia na użytkowanie. W dniu kontroli tj. 20.12.2018 r., prowadzone były roboty montażowe instalacji łączącej podziemny zbiornik gazu z dystrybutorem. (...) Podczas kontroli w dniu 20.12.2018 r. nie stwierdzono faktu użytkowania stacji (...). Ustalono, że obiekty których inwestorem jest Pan A. M. (1) na podstawie decyzji pozwolenia na budowę nr (...) z dnia 15.06.2016 r. przeznaczone są do rozbiórki. (...) Według oświadczenia Pana A. M. (1), ostatnie roboty budowlane (na podstawie decyzji pozwolenia na budowę (...) z dnia 19.06.2006 r.) wykonane były w 2014 r. i zgodnie z art. 37 ustawy Prawo Budowlane (Dz.U. z 2018 r., poz. 1202 z późn. zm.) decyzja prawdopodobnie wygasła. Inwestor oświadczył, że elementy stacji (...) wskazane w decyzji pozwoleniu na budowę nr (...) z dnia 15.06.2016 r. zostaną do końca 2018 r. rozebrane.” /k. 71, 72-73 akt adm./

Pismem z 11 stycznia 2019 r. wezwano Przedsiębiorcę do podania daty do kiedy dokonywał sprzedaży gazu płynnego ((...)) na stacji auto-gazu zlokalizowanej w K. przy ul. (...) oraz o wskazanie wysokości osiągniętego przez Przedsiębiorcę przychodu, poniesionych kosztów oraz uzyskanego dochodu z tytułu działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi za rok 2018. /k. 74 akt adm./

Pismem z 8 lutego 2019 r. Przedsiębiorca przesłał następującą odpowiedź: „(...) Stacja została zdemontowana w 2018 r., są przeprowadzane prace z budową stacji. Po ukończeniu robót i po pozytywnych decyzjach uprawniających do eksploatacji będzie zgłoszona do URE celem wpisania do koncesji. (...) PIT za 2018 r. zostanie przesłany dopiero po rozliczeniu roku 2018 (...)”. /k. 76 akt adm./

Pismem z 13 lutego 2019 r. ponownie wezwano Przedsiębiorcę do podania daty od kiedy dokonywał sprzedaży gazu płynnego ((...)) na stacji auto-gazu zlokalizowanej w K. przy ul.(...) oraz o wskazanie wysokości osiągniętego przez Przedsiębiorcę przychodu, poniesionych kosztów oraz uzyskanego dochodu z tytułu działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi za rok 2018. /k. 77 akt adm./

Pismem z 25 lutego 2019 r. znak: (...) Dyrektor Okręgowego Urzędu Miar w P. poinformował tut. Urząd, że w dniu 20 lutego 2019 r. na stacji Przedsiębiorcy zlokalizowanej w M. przy ul. (...), stwierdzono w wyniku czynności kontrolnych, brak zgłoszenia infrastruktury paliw ciekłych. Na stacji znajduje się jeden zbiornik na gaz ciekły propan-butan o pojemności 4,85 m3. /k. 79 – 85 akt adm./

Pismem z 4 marca 2019 r. zawiadomiono Przedsiębiorcę, że toczące się postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia kary pieniężnej zostaje rozszerzone o nieprzestrzeganie przez Przedsiębiorcę obowiązków wynikających z koncesji na obrót paliwami ciekłymi, z uwagi na naruszenie warunku zawartego w pkt 1 poprzez dokonywanie obrotu paliwami ciekłymi z wykorzystaniem infrastruktury technicznej nieujawnionej w koncesji na obrót paliwami ciekłymi – stacji auto-gazu w miejscowości M. przy ul. (...). /k. 86 akt adm./

Przedsiębiorca pismem z 12 marca 2019 r. wskazał: „(...) (...) K. ul. (...) sprzedaż była prowadzona w okresie od stycznia 2017 r. do 19.12.2018 r.” /k. 88 akt adm./

Pismem z 29 marca 2019 r. Przedsiębiorca wyjaśnił:

1. „Dot. Stacji autogaz w miejscowości M. przy ul. (...) jest prowadzona przez inny podmiot.
2. Tytuł prawny obecnie nie istnieje.

3. Nie była przeze mnie budowana i od momentu jej powstania nie byłem użytkownikiem.

4. Wskazanie zysków lub strat było przesyłane do waszego urzędu i jesteście w posiadaniu dokumentu. Innego nie posiadam.

W nawiązaniu do kontroli który Wasz Urząd zlecił Urzędowi Miar, zostałem wezwany aby pojawić się na stacji i Inspektor zażądał ode mnie żeby pieczętką swojej firmy (...) postemplował protokół kontrolny stąd podpis i pieczętka mojej firmy jako byłem obecny.” /k. 89 akt adm./

Pismami z 23 kwietnia 2019 r. URE zwrócił się do:

1. Spółdzielni (...) w M. o wskazanie czy Przedsiębiorca jest użytkownikiem stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...);

2. Okręgowego Urzędu Miar w P. o wyjaśnienie kto jest użytkownikiem stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...) oraz przesłanie dokumentów, z których wynika, że użytkownikiem powyższej stacji w poprzednich latach był Przedsiębiorca;

3. Przedsiębiorcy o wyjaśnienie kwestii związanych z użytkowaniem stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...). /k. 90, 94, 96 akt adm./

Spółdzielnia (...) w M. pismem z 26 kwietnia 2019 r. poinformowała tut. Urząd, że Przedsiębiorca jest użytkownikiem stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...) od dnia 1 sierpnia 2007 r. na podstawie umowy najmu z 1 sierpnia 2007 r. /k. 98 akt adm./

Okręgowy Urząd Miar w P. Wydział Zamiejscowy w G. pismem z 6 maja 2019 r. przedstawił następujące wyjaśnienia: „(...) Według centralnej ewidencji i informacji o działalności gospodarczej (CEIDG) pod adresem M., ul. (...) działalność prowadzą dwa podmioty gospodarcze: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) (stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej) oraz P.H.U. (...) (dodatkowe stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej). Wydruki z CEIDG – w załączeniu. Zgodnie z załącznikiem nr 3 do rozporządzenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 22 marca 2019 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 759) w świadectwie legalizacji określamy miejsce użytkowania przyrządu pomiarowego. Wnioskodawca składając wniosek o przeprowadzenie legalizacji przyrządu pomiarowego określa miejsce użytkowania tych przyrządów i takie dane wpisujemy do świadectwa legalizacji. Dlatego też miejscem użytkowania (użytkownikiem) przyrządu pomiarowego odmierzacza gazu ciekłego propan-butan (w tym gazu skroplonego (...)), znak producenta: (...), numer fabryczny (...), producent: P. W. jest P.H.U. (...) Punkt sprzedaży: ul. (...), (...)-(...) M.. Zgodnie z jednolitym rzeczowym wykazem akt obowiązującym w naszym urzędzie dokumenty dot. legalizacji przyrządów pomiarowych przechowujemy 5 lat. W związku z tym przesyłamy uwierzytelnione kopie dokumentacji z lat 2014-2018. Nadmieniam, że z naszej bazy danych wynika, iż firma (...) jest użytkownikiem ww. odmierzacza od 2010 r.” Do powyższego pisma Okręgowy Urząd Miar w P. Wydział Zamiejscowy w G. załączył uwierzytelnione kopie wniosków o przeprowadzenie legalizacji ponownej odmierzacza gazu ciekłego (...) o numerze fabrycznym (...) składanych w latach 2014 - 2018 oraz kopie świadectw legalizacji tego odmierzacza wydanych w latach 2014 – 2018, z których wynika, że jako miejsce użytkowania wskazano: P.H.U. (...), punkt sprzedaży (...)-(...) M., ul. (...). /k. 99-155 akt adm./

Przedsiębiorca pismem z 21 maja 2019 r. poinformował tut. Urząd, że nie posiada tytułu prawnego do stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...), ponieważ umowa na dzierżawę gruntu została rozwiązana, a stacja ta była użytkowana przez Przedsiębiorcę do lutego 2019 r. Przedsiębiorca oświadczył, że protokół sporządzony 18 lutego 2019 r. przez inspektorów Okręgowego Urzędu Miar w P. podpisał, ponieważ został telefonicznie wezwany, aby był przy tej kontroli, a prowadzący kontrolę prosił Przedsiębiorcę o podpis i przystawienie pieczętka, ale nie wie dlaczego inspektor tak sobie życzył. Przedsiębiorca nadesłał również kopię rozliczenia rocznego PIT za 2018 r. oraz kopie wydruków z

kas fiskalnych za lata 2017 i 2018 dotyczące wysokości przychodu osiągniętego na stacji auto-gazu zlokalizowanej w K. przy ul. (...) 86. /k. 158-164 akt adm./

Pismem z 22 maja 2019 r. zwrócono się do Pana W. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) z siedzibą w M. o wyjaśnienie czy jest użytkownikiem stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...) oraz czy posiada tytuł prawny do powyższej stacji auto-gazu. Pan W. S. pismem z 3 czerwca 2019 r. przedstawił następujące wyjaśnienia: „(...) wyjaśniam, że nie jestem użytkownikiem stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...). Z posiadanych informacji wynika, że urządzenia do dystrybucji gazu do zasilania pojazdów samochodowych są własnością Pana A. M. (1). Z wyżej wymienioną stacją łączyła mnie jedynie umowa do dnia 19.02.2019 r. na obsługę dystrybutora (...), czyli na tankowanie gazu do pojazdów silnikowych.” /k. 156, 179 akt adm./

Pismem z 27 maja 2019 r. zwrócono się do Spółdzielni (...) w M. o wyjaśnienie czy Przedsiębiorca jest nadal użytkownikiem stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...). Spółdzielnia (...) w M. pismem z 4 czerwca 2019 r. poinformowała, że Przedsiębiorca nie jest już użytkownikiem stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...), gdyż umowa na dzierżawę gruntu została rozwiązana z dniem 1 maja 2019 r. /k. 174, 182 akt adm./

Przedsiębiorcę pismem z 27 maja 2019 r. wezwano do wyjaśnienia kwestii związanych z prowadzeniem sprzedaży paliw ciekłych na stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...). Przedsiębiorca pismem, które 27 czerwca 2019 r. wpłynęło do Urzędu nadesłał kopię rozwiązania z dniem 1 maja 2019 r. umowy dzierżawy gruntu, na którym posadowiona była stacja auto-gazu zlokalizowana w M. przy ul. (...) i wskazał, że sprzedaż gazu płynnego na powyższej stacji była dokonywana od 2007 r. oraz wyjaśnił, że dla tej stacji auto-gazu nie jest prowadzona odrębna księgowość i nie można określić zysków lub strat dla tej konkretnej stacji. /k. 176, 187, 188, 189-192, 202-203 akt adm./

Pismem z 6 czerwca 2019 r. zwrócono się do Pana W. S. o nadesłanie kopii umowy na obsługę dystrybutora gazu płynnego na stacji auto-gazu zlokalizowanej w M. przy ul. (...) oraz o wskazanie kto był sprzedawcą gazu płynnego do pojazdów silnikowych na powyższej stacji auto-gazu w okresie kiedy Pan W. S. zajmował się obsługą dystrybutora gazu płynnego na tej stacji. /k. 180 akt adm./

Pan W. S. pismem z 13 czerwca 2019 r. poinformował, że umowa o współpracę na obsługę dystrybutora gazu płynnego zawarta między nim a Przedsiębiorcą obowiązywała w okresie od 1 sierpnia 2007 r. do 19 lutego 2019 r. i załączył uwierzytelnioną kopię powyższej umowy. /k. 183, 184-186 akt adm./

Pismem z 4 lipca 2019 r. wezwano Przedsiębiorcę do nadesłania danych dotyczących wartości sprzedaży gazu propan-butan na stacjach auto-gazu zlokalizowanych w K. przy ul. (...) oraz w miejscowości M. przy ul. (...). Przedsiębiorca w piśmie, które do tut. Urzędu wpłynęło 2 sierpnia 2019 r. wyjaśnił, że „(...) sprzedaż gazu płynnego na stacji auto-gazu w miejscowości M. nie była dokonywana w miesiącu marcu i dalej, gdyż ja jej już nie prowadzę (...)”. /k. 204, 206, 207-210 akt adm./

Pismem z 19 września 2019 r. o znaku (...) (...)zawiadomiono Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania administracyjnego oraz o możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w terminie 14 dni od otrzymania tego zawiadomienia. Strona otrzymała ww. zawiadomienie 7 października 2019 r., a zatem termin do zapoznania z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie upłynął z dniem 21 października 2019 r., jednakże Przedsiębiorca nie skorzystał ze swojego uprawnienia. /k. 217, 218 akt adm./

Przedsiębiorca osiągnął w 2018 roku przychód z koncesjonowanej działalności gospodarczej w wysokości (...) zł. /k. 194 akt adm./

W dniu 22 października 2019 roku Prezes URE wydał decyzję numer (...) (...) /k. 219-228 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. M. oraz powoda A. M. (1) z uwagi na ich spójność.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne w części i dlatego w części zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać przede wszystkim należy, że pomimo, iż powód wskazał w żądaniu odwołania, że zaskarża punkt 2 decyzji, jednakże w treści uzasadnienia zakwestionował również dokonanie przez pozwanego nietrafnych ustaleń „w zakresie obejmującym okres nieprzestrzegania obowiązków” domagając się zmniejszenia kary do kwoty 10.000,00 zł.

Bezsporna była okoliczność w niniejszej sprawie, że treść punktu 1 decyzji koncesyjnej z dnia 25 maja 2016 r. nr (...) / MWę udzielonej powodowi na okres od 11 lipca 2016 roku do 31 grudnia 2030 roku brzmiała następująco:

„Przedmiot działalności objętej niniejszą koncesją stanowi działalność gospodarcza w zakresie obrotu następującymi paliwami ciekłymi: gazem płynnym, konfekcjonowanym gazem płynnym, przy wykorzystaniu rozlewni gazu płynnego zlokalizowanej w miejscowości G. przy ul. (...) lub przy wykorzystaniu następujących pojazdów:

- samochodu ciężarowego marki F. o numerze identyfikacyjnym (...),
- samochodu marki M. (...) o numerze identyfikacyjnym (...),
- samochodu ciężarowego marki V. o numerze identyfikacyjnym (...),
- naczepy ciężarowej marki (...) o numerze (...),
- ciągnika samochodowego marki (...) o numerze identyfikacyjnym (...).”(k. 17-20 akt adm.) Z powyższego wynika, że w jej treści nie zostały wskazane stacje autogazu.

Bezsporna była również okoliczność, że dopiero w decyzji Prezesa URE z 16 maja 2018 r. nr (...) (...) i nr (...) (...) dostosowano posiadaną przez Przedsiębiorcę koncesję na obrót paliwami ciekłymi do wymagań wskazanych w art. 16 ust. 1 ustawy z 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r., poz. 1165 ze zm.) oraz zmieniono koncesję udzieloną powodowi poprzez rozszerzenie koncesji o stacje (...) oraz punkt dystrybucji butli z gazem płynnym. W pkt 1 powyższej decyzji szczegółowo określono przedmiot i zakres działalności objętej tą koncesją: „Przedmiot działalności objętej niniejszą koncesją stanowi działalność gospodarcza w zakresie obrotu paliwami ciekłymi oznaczonymi następującymi kodami CN: gazem płynnym ((...)), w tym konfekcjonowanym gazem płynnym: (...), (...), (...), (...) z wyłączeniem mieszanin propanu-butanu uzyskiwanych w procesach uzdatniania płynów złożowych, przy wykorzystaniu:

- rozlewni gazu płynnego i stacji autogazu zlokalizowanych w miejscowości G., ul. (...), (...)-(...) G.,
- stacji autogazu zlokalizowanej w miejscowości S., ul. (...), (...)-(...) S.,
- punktu dystrybucji butli z gazem płynnym zlokalizowanego w miejscowości (...), (...)-(...) R.,
- środków transportu paliw ciekłych – cystern drogowych,
- środków transportu paliw ciekłych – samochodów ciężarowych przeznaczonych do przewozu butli z gazem płynnym.”(k. 27-31 akt adm.) Nie stanowiła przedmiotu sporu okoliczność, że obowiązek zmiany koncesji, poprzez wskazanie również stacji paliw na której miała być dalej prowadzona działalność koncesjonowana w zakresie obrotu paliwami ciekłym nie istniał jeszcze w czasie wydawania decyzji koncesyjnej z dnia 25 maja 2016 roku.

W treści punktu 1 sentencji zaskarżonej decyzji pozwany stwierdził, że powód nie przestrzegał obowiązków wynikających z koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z 25 maja 2016 r. nr (...) /MWę ze zmianą, w ten sposób, iż prowadził działalność polegającą na obrocie paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu 2 stacji auto-gazu niezgodnie z przedmiotem i zakresem działalności koncesjonowanej, ustalonym w pkt 1 ww. decyzji koncesyjnej, w następujących okresach:

a) od 1 stycznia 2017 r. do 19 grudnia 2018 r. na stacji auto-gazu w K.,

ul. (...),

b) od 11 lipca 2016 r. do 28 lutego 2019 r. na stacji auto-gazu w miejscowości M., ul. (...).

Wskazać tu należy, że przedmiotowa koncesja z dnia 25 maja 2016 roku została wydana przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, który nie wskazał w punkcie 1 koncesji na których stacjach auto-gazu powód miał prowadzić koncesjonowaną działalność gospodarczą. Powyższe pozwany uczynił dopiero w treści decyzji koncesyjnej z dnia 16 maja 2018 roku, zmieniającej decyzję z dnia 25 maja 2016 roku o treści warunku 1 koncesji z dnia 16 maja 2018 roku w wyżej wskazanym brzmieniu.

Dopiero zatem, wraz z uprawomocnieniem decyzji z dnia 16 maja 2018 roku, powód zgodnie z warunkiem 1 koncesji na obrót paliwami ciekłymi związany został obowiązkiem prowadzenia działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu następujących stacji: stacji autogazu zlokalizowanych w miejscowości G., ul. (...), (...)-(...) G. oraz stacji autogazu zlokalizowanej w miejscowości S., ul. (...), (...)-(...) S.. Bezsowna była natomiast w niniejszej sprawie okoliczność, że powód w dniu wydania powyższej decyzji koncesyjnej prowadził również działalność do 19 grudnia 2018 r. na stacji auto-gazu w K., ul. (...) oraz do 28 lutego 2019 r. na stacji auto-gazu w miejscowości M., ul. (...).

Z powyższego wypływa wniosek, że powód naruszył warunek 1 udzielonej przez Prezesa URE koncesji na obrót paliwami ciekłymi, decyzją z dnia 25 maja 2016 roku, zmienioną decyzją z dnia 16 maja 2018 roku. Nastąpiło to jednak dopiero od dnia 16 maja 2018 roku, gdyż od tej daty wiązało powoda nowe brzmienie decyzji koncesyjnej z dnia 25 maja 2016 roku. Z powyższych względów przyjąć należało, że powód naruszył warunek 1 decyzji koncesyjnej z dnia 25 maja 2016 roku w nowym brzmieniu w następujących okresach: od 16 maja 2018 roku do 19 grudnia 2018 r. na stacji auto-gazu w K., ul. (...) (czyli w okresie około 7 miesięcy), oraz od dnia 16 maja 2018 roku do 28 lutego 2019 r. na stacji auto-gazu w miejscowości M., ul. (...) (czyli w okresie około 9 miesięcy). Istotnie powód wystąpił o zmianę koncesji poprzez wskazanie powyższych stacji wnioskiem z dnia 12 stycznia 2017 roku (k. 21-22 akt adm.), a następnie cofnął wniosek w zakresie dotyczącym powyższych stacji pismem z dnia 19 kwietnia 2018 roku (k. 25), jednakże przedmiotem niniejszego postępowania jest nałożenie na powoda kary pieniężnej w oparciu o treść art. 56 ust. 1 pkt 12, tj. o naruszenie obowiązku wynikającego z koncesji, nie zaś niezgłoszenie przedmiotowego wniosku o zmianę koncesji stosownie do wymagań wskazanych w art. 16 ust. 1 ustawy z 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r., poz. 1165 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Powyższe oznacza, że naruszenie jednego z warunków koncesji jest wystarczającą przesłanką do nałożenia na przedsiębiorcę przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kary pieniężnej przy czym nie jest wymagane wykazanie zawinonego działania przedsiębiorcy. Wymierzenie na tej podstawie kary pieniężnej ma ponadto charakter obligatoryjny. Wskazuje on na odpowiedzialność za nieprzestrzeganie różnego rodzaju obowiązków koncesyjnych. Odpowiedzialność określona w przywołanym przepisie ma charakter obiektywny, ponieważ dla stwierdzenia naruszenia przez koncesjonariusza ciężących na nim obowiązków wystarczające jest ustalenie, że dany podmiot zachował się w sposób sprzeczny z wiążącym go nakazem lub zakazem. Odpowiedzialność ta jest niezależna od możliwości przypisania podmiotowi winy, czy też od stopnia jego winy w danym przypadku. Zarzucalność czynu związana jest bowiem z samym faktem popełnienia czynu o znamionach określonych we wskazanym przepisie prawa.

Jak już wyżej wskazano powód naruszył obowiązek zawarty w punkcie 1 koncesji z dnia 25 maja 2016 roku, której nowe brzmienie wiązało powoda od dnia 16 maja 2018 roku.

Mając na względzie powyższe, po stronie powodowej jako koncesjonariusza pozostawało podjęcie odpowiednich starań skutkujących prowadzeniem działalności zgodnie z nowym brzemieniem obowiązującej powoda decyzji koncesyjnej.

W tym miejscu należy wskazać na przepis art. 355 § 2 k.c., który wymaga od podmiotów prowadzących działalność gospodarczą przy uwzględnieniu ich zawodowego charakteru, staranności szczególnego rodzaju. Przedsiębiorca obowiązany jest, na jego podstawie, do zwiększonej skrupulatności, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania, jak również uzasadnione jest oczekiwanie od niego wiedzy na temat zasad prowadzenia działalności dotyczącej obrotu paliwami ciekłymi i związaną z tym wiedzą w zakresie obowiązujących przepisów prawa. Powód powyższych kryteriów nie spełnił, nie organizując prowadzonej przez siebie działalności w sposób wykluczający możliwość prowadzenia obrotu na stacjach autogazu niewskazanych w decyzji koncesyjnej z dnia 16 maja 2018 roku. Podawane przez powoda w treści jego zeznań działania okazały się niewystraszające. Opisywane przez powoda trudności nie mogą natomiast skutkować zwolnieniem powoda z odpowiedzialności, o której mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne.

W niniejszej sprawie należy jednak wskazać, że zaistniały przesłanki do zmniejszenia nałożonej kary.

Zgodnie z treścią 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji) wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Zgodnie natomiast z ust. 6 ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

W sposób prawidłowy pozwany wziął pod uwagę dotychczasowe zachowanie powoda, który nie był dotychczas karany za naruszenie warunków udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Prawidłowo też przyjął, że stopień szkodliwości zaniedbań, których dopuścił się powód był wyższy niż znikomy.

Z powyższych względów zasadnie wskazał pozwany w treści decyzji, że uznanie szkodliwości czynu powoda w stopniu wyższym niż znikomy, uniemożliwiało odstąpienie od nałożenia na powoda kar na podstawie powołanego wyżej art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne.

Całkowity przychód powoda osiągnięty w roku podatkowym 2018 z tytułu koncesjonowanej działalności gospodarczej wyniósł (...) zł. Pozwany dokonując wymiaru kary wskazał, że „ (...)przewinienie Przedsiębiorcy kwalifikowałoby się do wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 274 838,00 zł (dwieście siedemdziesiąt cztery tysiące osiemset trzydzieści osiem złotych zero groszy), co stanowi (...) % przychodu osiągniętego przez Przedsiębiorcę z działalności koncesjonowanej w 2018 r. Prezes URE ze względu na możliwość wystąpienia negatywnych skutków finansowych dla Przedsiębiorcy, w postaci utraty płynności finansowej, postanowił obniżyć wysokość kary pieniężnej wymierzonej dla Przedsiębiorcy do 137 419,00 zł.” Pozwany dla celów miarkowania kary przyjął następujące okresy:

1. stacja auto-gazu zlokalizowana w K., ul. (...)w okresie

od 01.01.2017 r. do 19.12.2018 r. (23 miesiące i 19 dni);

2. stacja auto-gazu zlokalizowana w miejscowości M., ul. (...) w okresie od 11.07.2016 r. do 28.02.2019 r. (31 miesięcy i 21 dni). Pozwany wskazał też, że wyjściową kwotę kary pieniężnej, standardowo przyjmowanej w analogicznych przypadkach wylicza się jako iloczyn 5 000 zł i liczby obiektów: stacji paliw i auto-gazu oraz środków transportu paliw spoza zakresu koncesji, wykorzystywanych do działalności koncesjonowanej oraz okresu trwania naruszenia liczonego

w miesiącach. Z powyższego wynika, że pozwany przyjął okres naruszenia trwający około 54 miesiące łącznie, przy przyjęciu około 5000,00 zł kary z tytułu naruszenia obowiązku w czasie 1 miesiąca, co dało kwotę około 270.000,00 zł. Następnie pozwany dokonał obniżenia tej kwoty o połowę. Przy przejściu zatem prawidłowego okresu naruszenia tj. łącznie około 16 miesięcy, kara wyniosłaby kwotę 80.000,00 zł, natomiast po jej pomniejszeniu o połowę stanowi kwotę 40.000,00 zł. Kara pieniężna w powyższej wysokości nie przekracza 15 % przychodu powodów osiągniętego z działalności gospodarczej objętej koncesją na obrót paliwami ciekłymi w 2018 roku. Kara pieniężna w wysokości 40.000,00 zł mieści się zatem w dolnych granicach maksymalnego wymiaru kary. Niezasadny był wniosek powoda o zmniejszenie wysokości kary pieniężnej do kwoty 10.000,00 zł. Nie miał racji powód wskazując, że przy wymiarze kary powinien być brany pod uwagę jedynie przychód z obu wskazanych stacji, gdyż takich wyłączeń nie przewidział ustawodawca. Ponadto, kara w proponowanej w wysokości byłaby nieadekwatna do zakresu stwierdzonych naruszeń. Wskazać tu należy, iż kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (wyrok TK z dnia 31 marca 2008r., SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Kara w wysokości 40.000,00 zł jako relatywnie niska jest adekwatna do zakresu stwierdzonych naruszeń, będzie również odpowiednio odczuwalna, na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Warszawie na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. zmienił pkt 2 decyzji w ten sposób, że obniżył nałożoną karę pieniężną do kwoty 40.000,00 zł, natomiast na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie w pozostałej części.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 k.p.c., znosząc wzajemnie między stronami koszty procesu.

Sędzia SO Jolanta Stasińska